

בהוקרה מתנועת המושבים בישראל

המייסדים

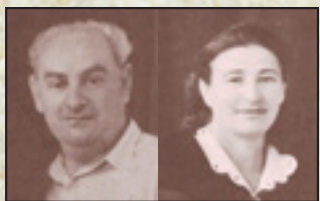
ירקונה | 1932

מרים ומשה גולובוב

לוצ'ה (לאה) וגדליהו גלובוב

לאה וחייה גוטפלד

עדה ואליעזר ברזילי

בלה ואהרון בן-משה

אסתר ואליעזר בוכמן

מאלי בינור ויצחק אנגלרט

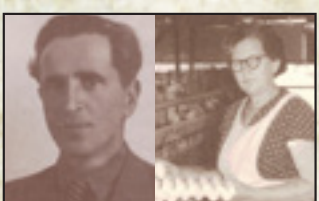
אליהו לויצקי

בלה ואליהו יפה

איטה ומשה ינובר

חנה וצבי יוספיה

ליזה ודוד טוביהו

שרה ומשה זטלנד

אירה (יהודית) וגרשון דרורי

שרה ויהודה עדינהר (פינברג)

פנינה ושמואל נמנוירט

שמעון מקלר

מירה (מרים) מקלר

שושנה וירמיהו מקלר

חיה מקלר

שרה לויצקי

רוחמה ויעקוב ישראלי

חיה צחורי

אליעזר צחוקי

פנינה ואריה צוירין

הלה (הלנה) פרשיץ

פרחיה ואליהו פרשיץ

אלקה וחיים פרנקל

גיסיה ושמריהו פרדקין

סוניה ופסח פינקלשטיין

אולגה ואיבן רוזין

גרטה וארטור רוזין

רחל ושלום רביבי

פסיה ואליעזר קרוגלוב

אסתר ויהושע קמחי

יונה וציפורה קידר

חיה ויוסף אורן צ'ורקסקי

בומה (ברכה) שמיון

אברהם שמיון

בן ציון ויושנה שטר

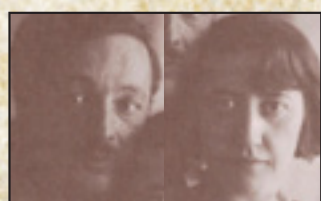
סוניה (שרה) ודב שיפריס

פועה וצבי שינדובסקי

חיה ודוד שור

מניה ואליעזר רטנר

מפרדסי המושב. חלק אחר של פרדסים מושקה במי "מקורות" וחלק במים מושבים מחברת "מי קולחין" בה לירקונה יש מניית חברות. מאז ראשיתה של ירקונה גדלו והשתנו המבנים הציבוריים המקוריים, עד שלא ניתן להבחין במתאר המקורי שלהם. המושב תואר לא אחת כקטן ביותר בשרון ומונה כ-400 תושבים. שטחי הקרקע של היישוב גדלו, עם רכישת וקבלת שטחים נוספים, אולם אף פעם לא הספיקו להקמת משקים גדולים. הענפים החקלאיים עברו משלחין לרפתות ולולים, פרדסים, מטעי אפרסמון ואבוקדו, דיר, משתלה וכוורות. בירקונה שתי הרחבות לבנים:

האחת 6 נחלות 4 מהן מומשו בשנות התשעים המוקדמות. השנייה ב-46 מגרשים לבנים - "הרחבה" שתוכננה ונבנתה על חלק ממטע הפקאנים המשותף בשנות התשעים המאוחרות. שני אלו הגדילו את מספר המשפחות במושב המגיע עתה ל-97 בתי אב.

מבתי המגורים הצנועים המוקדמים, שרדו בודדים. חלקם הורחבו באמצעות תוספות ואחרים נהרסו ובמקומם הוקמו מבנים גדולים, נוחים ומפוארים.

המקום שומר על צביון כפרי, בין השאר תודות לשטחי חקלאות, פרדסים, אפרסמון, וכרמי זיתים שמעורבים באזורי המגורים ובזכות העצים והצמחייה הבוגרת בנינות הפרטיות ובזכות שמירת התכנית ההיסטורית וחלוקת המגרשים.

ירקונה הוא מושב בתחומי המועצה האזורית דרום השרון. המושב הוקם בשנת 1932, בעקבות התארגנות קבוצה של 34 איש, כבר בשנת 1925, במטרה להקים יישוב חדש. בגלל קשיי מציאת שטח להקמת יישוב (כולל הצעה להתיישבות באזור הקריות, ליד חיפה), נמשכו המאמצים במשך מספר שנים. הודות להשתדלותו של אברהם הרצפלד וה"מרכז החקלאי", הוקצה שטח של 500 דונם, מאדמות המושב הסמוך. כפר מ"ל, לצורך הקמתו של היישוב החדש. ההתיישבות הייתה במסגרת עצמאית. ירקונה לא נכללה במסגרת "התיישבות האלף" לכן מתיישביה לא זכו לסיוע והטבות שונים.

היישוב נקרא 'ירקונה' על שם נחל הירקון הקרוב ועד מלחמת השחרור היה מוקף ביישובים ערביים. התושבים גרו בעיקר ב'ליפטס' - ארגזי עץ גדולים, שנרכשו בגרושים אחדים מבעל מלאכה בתל-אביב, בהם הביאו העולים מגרמניה, אחרי עליית היטלר לשלטון, את מטלטליהם. רק בראשית שנות ה-50 פורק הליפט האחרון, או למעשה הוקם בית מגורים קבוע, עבור הדייר האחרון בליפט.

לאחר המלחמה הוקמו במרכז המושב בית העם וחדר ספרייה על שם גדעון שור ז"ל שנפל במלחמת השחרור, מבנה בטחון שלימים הוסב למוזכירות וצרכניה, יצרניה - אליה הובאו תוצרת הלול והרפת, הוקם סילו להכנת תערובת לבעלי החיים, נשתל גן ציבורי והוצבה בו אבן מיוחדת מאבני המקום כמצבה לנופלים במערכות ישראל. בשנות התשעים הוצבה אבן נוספת ועליה חקוקים שמות מייסדי המושב והגן נקרא מאז "גן המייסדים". נחפרו 3 בארות למים והוקמו מגדל וברכת מים, בית שאיבה [בוטר], באר אחת באמצע אחת מחלקות החברים משמשת גם כיום כמקור מים לחלק

תנועת המושבים בישראל. שומרים על המרחב הכפרי. שליחות לאומית שהיא זכות

